

Moeren pakken de trein

Ton Thissen

Zaterdag 20 juli 10.40 uur

Station Arnhem. Perron 4a/4b. Een viertal imkers heeft elkaar gevonden. Ze kennen elkaar of ze herkennen de imker in elkaar. Een van hen, Evert Saathof, is reeds in handen gevallen van TV-Gelderland en legt uit wat er staat te gebeuren. Ook A. van Beek arriveert. Hij heeft de Gelderlander van deze morgen nog niet gelezen. Maar hij komt er wel in voor, leggen we hem uit. Op typisch Hollandse wijze trouwens. Vindt hij € 18,25 voor een eilandbevuchte koningin, die hem min of meer wordt thuisgebracht, nou écht duur? Hij kan zich niet herinneren dat gezegd te hebben en dan loopt de trein binnen. We begeven ons naar de in de brief afgesproken voorste coupé. Als de TV-ploeg van RTL is uitgestapt, verschijnt een lachende Jan Beuving. Zijn knalrode jasje concurreert met het bord 'Schiermoeren' en beide trekken onmiddellijk de geplande aandacht. Uit zijn weekender komen de bestelde moerhuisjes te voorschijn. Het overhandigen kan niet zoveel tijd nemen, maar Jans jovialiteit maakt veel goed. De imkers hebben overigens meer aandacht voor hun moeren dan voor de bezorger ervan. Maar als de trein vertrekt, zwaaien ze uitbundig. Op naar Nijmegen. Tot Venlo zal ik Jan vergezellen.

Donderdag 18 juli 16.00 uur

Schiermonnikoog. Wie, zoals uw verslaggever, vanuit het Zuid-Gelderse moet komen om het 'oogsten' op Schiermonnikoog mee te maken, doet er verstandig aan een dag eerder af te reizen. Op het VVV-kantoor weten ze alles van het Carnicateeltstation, maar ze zijn niet bereid me de juiste plek te wijzen. Ze hebben zo hun instructies. Toch kom ik een heel eind. Tegen

vieren leiden sporen in het helmgras mij naar de afdeling volken en naar het een duinpan verder gelegen terrein met de bevruchtungskastjes. Een paddestoellandschap lijkt het wel. Twee aan twee staan de Kirchhainers op hun sokkeltje. Ik kom wel aan zo'n 200 kastjes. Allemaal bevrucht? Morgen zullen we het weten. Er zijn in ieder geval zo'n 120 moeren besteld, is me verteld.

's Avonds drink ik temidden van veel vakantiegangers een biertje in 'It Aude Beuthús' en werp een blik in de 'Lytje Pole', de Algemene Informatiekrant Schiermonnikoog. Onder de kop 'Carnicestation verhuisd' lees ik wat ik ook al te weten kwam uit diverse nummers van Bijen. Als ik eindelijk een eilander gevonden heb die er meer van weet, verneem ik dat voor hem en de meeste eilanders die verhuizing niet gehoeven had. Kapsones van die nieuwe-wijkbewoners. Om het argument van de bijenpoep moet hij lachen. Alsof die bijen dan 54 jaar niet gepoept zouden hebben! Ze zijn gewoon bang, terwijl die beestjes hier juist om hun zachte aard geteeld worden. 'Wij eilanders hebben zo'n tere huid niet.'

Vrijdag 19 juli 08.30 uur

Reddingsweg. Als vastelander doe je Schier op de fiets. Die posteer ik tegen het hek van de kaasboerderij en zet hem vastelandsgetrouw op slot. Het is doodstil. Geen mens te bekennen. De oogstploeg moet al wel gearriveerd zijn: ze namen de boot van 06.30 uur, is me gezegd. De bewolking is dreigend. Het blijft hardnekkig droog. Niemand bij de volken. Toch wel goed afgesproken? Stemmen van over het volgend duin. Ze zijn er. Druk in de weer met de kastjes. Ik maak kennis met Jaap Andringa, de 'terreinmanager',

Venlo: Jan Beuving in gesprek met Louis van de Goor en Jan van Rens (Li.). Foto's: Ton Thissen.

Een paddestoellenlandschap op Schier

Piet Kuys op zoek naar de moeder

met Afra Laan, secretaris/penningmeester van de Stichting, met Jan Beuving en Sietse Bruinenberg, de NS-moeren-transporteurs van morgen, met Piet Kuys en Erica Ernsting, Kobi de Boer en Tjitte Piebenga en met Frank Scholing en Jan Jansen en met nog een viertal anderen van wie ik – jammer genoeg – de namen niet heb opgeschreven. Allen buigen zich over de Kirchhainertjes en vangen er de moeren uit die al gesloten broed hebben. Die gaan met 5 werksters en wat voer in een moerhuisje. Daaromheen een banderolletje met de geboortedatum, teeltnummer en de naam van de nieuwe eigenaar. De kastjes met moeren met alleen eitjes krijgen een bosje helmgras. 'Ze zouden bij de ontvanger nog eens op bruidsvlucht kunnen gaan. Die geven wij dus niet mee. En er komen altijd nog nabestellingen', legt Jaap Andringa uit. 'We raken ze best wel kwijt'.

Het is een gezellige boel, temeer omdat iedereen de cameraploeg van RTL wil uitleggen hoe het allemaal in elkaar steekt. Dan is er koffie en dan moet er nog flink worden aangepakt: de moerloze volkjes moeten met elkaar en daarna met een volk verenigd worden. En de boot van 14.30 uur is de deadline.

Op zee wordt de laatste hand gelegd aan administratie en coördinatie. Lijsten gaan over tafel, namen van ontvangers die door Frank moeten worden gebeld. Ik overtuig me bij Jan Beuving nog even van onze

afpraak: morgen in Arnhem om 10.51 uur op perron 4a/4b.

Zaterdag 20 juli ± 12.00 uur

Nijmegen. We weten het maar al te goed: wie de trein neemt tegenwoordig kan van alles overkomen. Vertragingen, de Vierdaagse in dit geval, eigen schuld. Hoe dan ook, we zijn een uur te laat in Nijmegen, maar Frank heeft als centrale meldpost de problemen zó opgelost dat de overhandigingen gewoon kunnen plaatsvinden. Zo komen we in Nijmegen ook nog aan koffie en gevulde koek toe. De mobiele telefoon is vaak een irritant verschijnsel, maar in ons geval is ze de redder in nood. Ook Venlo (2 moeren) is al gewaarschuwd. Perfect. Maar we hebben wel vertraging opgelopen. De intercity naar Eindhoven is al vertrokken. Frank stelt ons gerust. Eindhoven is gebeld. Dat geeft ons de gelegenheid het met imker Louis van de Goor en zijn maatje Jan van Rens uit Sevenum te hebben over het geringe aantal bestellingen uit Limburg. Louis denkt dat veel Limburgers hun Carnicamoeren rechtstreeks uit Duitsland betrekken. Geen goede zaak vindt hij, omdat over de grens het AVB veel minder stringent wordt aangepakt dan bij ons.

Overigens zijn er over het geheel genomen dit jaar minder moeren besteld dan andere jaren. Dat kwam gisteren ook al ter sprake. Jaap Andringa was toen van mening dat het wel eens een negatief gevolg zou kunnen zijn van de verhuisaanpak op Schier. Des te jammer omdat de nieuwe plek even goed functioneert als de oude.

Als ik 's avonds Jan bel met de vraag of het allemaal gelukt is, hoor ik wat ik al verwachtte: 'Alles vóórelkaar!' Nog één vraag, Jan: 'Waarom verzenden jullie die moeren niet gewoon per post?' 'Ach', zegt hij, 'we willen zoveel mogelijk alle risico's voor de moeren vermijden en we doen het al jaren zo. Mooi toch, met al die belangstelling?' Ik kan het niet ontkennen.

Jaap Andringa (graag in vrouwegezelschap) met Afra Laan.

Arnhem: TV-Gelderland wil het naadje van de kous weten van Evert Saathof en Ron van Muilekom